

Szentmártoni János:

Idegen

*Kocsmában a sarokba ül,
nem szereti, ha hozzá szólnak;
hangos kortyaiban lázasan
nagy hegyeket lapátolnak.*

*Most hogy ezt a verset írja,
kint lovaskocsi zörög végig
- attól fél, hogy elragadja,
s meg sem áll a felejtésig.*

*Lóháton vagy szénaboglyán
- így szekerezik majd vissza,
míg össze nem sűrül körötte
minden, mint papírján a tinta.*

*Ha énekel, ajtó dörren,
szél dönt derekáig fákat;
ha siet, megbotlik egy kőben,
s a por ostorként nekitámad.*